

Tiešas darbības antivirālo medikamentu efektivitātes izvērtējums hroniska C vīrushepatīta slimnieku ārstēšanā: viena terapijas centra pieredze

*Sniedze Laivacuma¹, Indra Zeltiņa¹, Angelika Krūmiņa¹,
Ludmila Viksna¹, Māris Liepiņš¹, Aleksejs Derovs²*

Rīgas Stradiņa universitāte, Latvija

¹ Infektoloģijas un dermatoloģijas katedra

² Iekšējīgo slimību katedra

Ievads. Latvijā kopš 2017. gada sākuma hroniska C vīrushepatīta ārstēšanā plašāk pieejami kļuva tiešas darbības antivirālie preparāti – elbasvira un grazoprevira kombinācija un ombitasvira, paritaprevira, ritonavira un dasabuvira kombinācija.

Darba mērķis, materiāls un metodes. Pētījuma mērķis ir iepazīstināt ar rezultātiem, kas gūti hroniska C vīrushepatīta terapijā ar tiešas darbības antivirālajiem medikamentiem Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas (RAKUS) Gastroenteroloģijas, hepatoloģijas un nutricijas klīnikā.

Šajā pētījumā tika iekļauti pacienti, kuriem bija C hepatīta vīrusa 1. genotips, un kuri tika ārstēti RAKUS Gastroenteroloģijas, hepatoloģijas un nutricijas klīnikā 2017. gadā. Ārstēšanas uzsākšanas kritēriji: aknu fibroze 3. vai 4. pakāpe, kas tika noteikta morfoloģiski vai ar aknu elastogrāfijas metodi. Ārstēšanas efektivitāte tika analizēta, izvērtējot noturīgu virusālo atbildi, nosakot HCV RNS 12 un 24 nedēļas pēc pilna ārstēšanas kursa pabeigšanas.

Rezultāti. Gada laikā ārstēšanu uzsāka 50 pacienti (25 sievietes un 25 vīrieši), no viņiem 46 (92%) bija ar 1. b genotipa infekciju, bet 4 pacientiem – 1. genotipa nediferencēta subtipa infekcija. Visiem pacientiem bija nozīmīgs aknu bojājums – 32 (64%) pacientiem bija aknu fibrozes 3. pakāpe un 15 (30%) pacientiem – aknu ciroze (aknu fibrozes 4. pakāpe), kas daļai bija apstiprināta, izmantojot aknu elastogrāfiju vai ņemot vērā klīniskās pazīmes un bioķīmiskos parametrus. No visiem pacientiem 34 (68%) nekad nebija saņēmuši terapiju, bet 16 (32%) pacienti jau bija saņēmuši kādu no iepriekš terapijā pieejamajiem medikamentiem – pegilēto interferonu vai tā kombināciju ar ribavirīnu vai ribavirīnu un simprevīru. Izvērtējot izmantotos preparātus – 35 (70%) bija saņēmuši elbasvira / grazoprevira kombināciju un 15 (30%) – ombitasvira / paritaprevira / ritonavira un dasabuvira kombināciju. Terapiju pabeidza visi pacienti, no kuriem 45 uzreiz pēc ārstēšanas vīrusu asins serumā netika konstatēti, bet pieciem rezultāts uzreiz nebija interpretējams. Terapija kopumā bija labi panesama – par blaknēm norādīja seši pacienti. Noturīgu virusoloģisko atbildi pēc 12 nedēļām bija sasnieguši visi pacienti, bet pēc 24 nedēļām – 47 (94%) pacienti, un terapijas neveiksme tika novērota abiem izmantotajiem medikamentiem. Uzsākot ārstēšanu, 34 (68%) pacientiem bija ievērojami paaugstināts ALAT (alanīnaminotransferāzes) līmenis, savukārt, ārstēšanu pabeidzot, 27 (90%) no viņiem tā bija normalizējusies.

Secinājumi. Izmantojot gan vienu, gan otru terapijas shēmu, rezultāts bija ļoti labs, jo 94% pacientu sasniedza noturīgu virusoloģisko atbildi 24 nedēļas pēc terapijas pabeigšanas, kā arī terapija bija droša un blaknes tika novērotas samērā reti.